

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-418-0004

Dato: 7. aug. 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 302 af 22. juni 2007.

Spørgsmål er stillet efter ønske fra Morten Homann (SF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Hvad har ministeren foretaget sig i anledning af Landsskatterettens kendelse af 11. maj 2007, der er offentliggjort den 21. juni 2007 som SKM 2007-419 LSR? I kendelsen bestemmes, at et udenlandsk datterselskab, der er omfattet af international sambeskatning, på trods af bestemmelserne i konkursskattelovens § 2, kan fortsætte i sambeskatningen efter der er indtrådt konkurs. Hermed bliver der mulighed for at fratække underskud i den danske sambeskatning, selv om disse skattemæssige underskud reelt aldrig bliver betalt af den danske koncern. Har Skatteministeriet indbragt afgørelsen for domstolene og vil ministeren tage initiativ til at lukke dette skattehul?

Svar: Kendelsen vedrører et tilfælde, hvor et fransk selskab, der var sambeskattet med et dansk moderselskab, gik konkurs. Konkursdekretet blev afsagt af en fransk ret og behandles efter franske konkursregler.

Spørgsmålet i sagen var herefter om reglen i konkursskattelovens § 4, stk. 3, kunne anvendes. I henhold til denne bestemmelse ophører sambeskatningen fra og med det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges. Hvis reglen fandt anvendelse på det franske selskab, ville det franske selskabs underskud for indkomståret 2003 (konkursåret) ikke kunne overføres til sambeskatningsindkomsten.

Landsskatteretten tillod sambeskatning i konkursåret. Afgørelsen begrundes med, at konkursskatteloven som udgangspunkt kun finder anvendelse i forbindelse med konkurs efter reglerne i konkursloven. Derudover gælder konkursskattelovens regler i begrænset omfang - herunder reglen i § 4, stk. 3 - ved konkurser efter konkurslovgivningen i Norge, Sverige, Finland og Island, fordi disse konkurser er tillagt retsvirkning her i landet efter konkurslovens § 6. Franske konkurser er ikke tillagt retsvirkning her i landet, hvorfor Landsskatteretten konkluderede, at reglerne i konkursskatteloven ikke kunne anvendes i relation til det franske selskabs konkurs.

Det er Skatteministeriets vurdering, at der ikke er grundlag for at tro, at domstolene vil nå til et andet resultat end Landsskatteretten. Skatteministeriet har derfor ikke indbragt afgørelsen for domstolene.

Sagen vedrørte sambeskatningsreglerne før ændringerne i 2005, hvor der bl.a. indførtes særlige regler for sambeskatning med udenlandske selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 A. I den forbindelse blev konkursskattelovens § 4, stk. 3, også ændret. Bestemmelsen har herefter følgende ordlyd:

"Selskabet udgår af sambeskatning efter selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A fra og med det indkomstår, hvor konkursdekretet afsiges."

Da afgørelsen indebærer, at bestemmelsen kun kan anses for at gælde for konkurser, der behandles efter konkursreglerne i de nordiske lande, vil den ændrede formulering ikke føre til, at et selskab uden for Norden under dansk international sambeskatning udgår af sambeskatningen fra begyndelsen af konkursåret.

På den baggrund vil jeg undersøge mulighederne for at ændre reglerne, så bestemmelsen også får virkning for sådanne konkurser. Selv om der næppe spekuleres i at lade sambeskattede selskaber gå konkurs, finder jeg det uhensigtsmæssigt, at virkningerne for den internationale sambeskatning er forskellig afhængig af, om konkursen behandles efter nordiske regler eller andre konkursregler.